

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T

Datum: 10. maj 2011.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 10. maja 2011.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO DRUGOM ZAHTEJU OPTUŽENOG ZA IZDAVANJE
OBAVEZUJUĆEG NALOGA (VLADI ISLAMSKE REPUBLIKE IRAN) I
ZAHTEJU ZA IZDAVANJE NALOGA *SUBPOENA* DA SE OBAVI
RAZGOVOR S GENERALNIM DIREKTOROM SADEGHIJEM**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Islamska Republika Iran

posredstvom Ambasade Islamske Republike Iran
u Nizozemskoj, Haag

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud), rješava po “Drugom zahtjevu za izdavanje obavezujućeg naloga: Vlada Irana”, koji je optuženi podnio 7. decembra 2010. (dalje u tekstu: Zahtjev za obavezujući nalog) i “Zahtjev za izdavanje naloga *subpoena* da se obavi razgovor s generalnim direktorom Sadeghijem”, podnesen 5. aprila 2011. (dalje u tekstu: Zahtjev za izdavanje naloga *subpoena*) i ovim donosi sljedeću odluku s tim u vezi.

I. Argumenti

1. U Zahtjevu za izdavanje obavezujućeg naloga optuženi traži od Vijeća da izda obavezujući nalog Islamskoj Republici Iran (dalje u tekstu: Iran) na osnovu člana 29 Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut) i pravila 54*bis* Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) i zatraži od Irana da mu dostavi sljedeće dokumente:

(1) Ugovor od 3. decembra 1994. između Ministarstva odbrane i podrške Oružanim snagama (dalje u tekstu: MOPOS) i belgijskog preduzeća Matimco Sprl o isporuci municije Hrvatskoj.

(2) Svu evidenciju o tri isporuke na osnovu gorenavedenog ugovora od decembra 1994. do aprila 1995.¹

2. Optuženi tvrdi da njegov zahtjev ispunjava uslove iz pravila 54*bis* jer je “konkretan i traži usku kategoriju dokumenata za koje je već utvrđeno da su relevantni i potrebni za njegovu obranu”.² Nadalje, on tvrdi da je uložio napore da se dokumenti dostave dobrovoljno, ali od Irana nije dobio nikakav odgovor.³ Napominje da je Iran ranije izjavio da ne može pronaći nikakvu evidenciju o isporuci oružja bosanskim Muslimanima preko Hrvatske.⁴

¹ Zahtjev za izdavanje obavezujućeg naloga, par. 5.

² Zahtjev za izdavanje obavezujućeg naloga, par. 6.

³ Zahtjev za izdavanje obavezujućeg naloga, par. 2, 6.

⁴ Zahtjev za izdavanje obavezujućeg naloga, par. 7.

3. Nakon što je Vijeće pozvalo Iran da odgovori na Zahtjev za izdavanje obavezujućeg naloga,⁵ Iran je zatražio produžetak roka za podnošenje odgovora⁶ i Vijeće je 20. januara 2011. Iranu odobrilo tri mjeseca da to uradi.⁷ Dana 11. marta 2011. Iran je dostavio dopis (dalje u tekstu: Dopis) u kojem je ustvrdio da dokumenti zatraženi u Zahtjevu za izdavanje obavezujućeg naloga ne ispunjavaju kriterijume relevantnosti na osnovu pravila 54*bis* Pravilnika, ali da je Iran ipak pokušao naći tražene dokumente u svom arhivu, ali nije pronašao nijedan.⁸

4. U Zahtjevu za izdavanje obavezujućeg naloga, koji je podnesen kao odgovor na Dopis, optuženi traži od Vijeća da izda nalog *subpoena* na osnovu pravila 54 Pravilnika i primora generalnog direktora Sadeghija, državljanina Irana koji je bio na položaju generalnog direktora za izvoz pri Odjeljenju za logistiku Ministarstva odbrane Irana od 1994. do 1995. godine, da pristane na razgovor s njim.⁹ Informacije koje optuženi traži od g. Sadeghija odnose se na narudžbu za isporuku municije u Pulu, u Hrvatskoj, koja je navodno bila dogovorena između g. Jacquesa Monsieura, zastupnika preduzeća Matimco Sprl, i iranskog Ministarstva odbrane, a ta municija je, prema riječima optuženog, bila namijenjena bosanskim Muslimanima.¹⁰ Optuženi tvrdi da informacije do kojih je došao tokom svoje istrage upućuju na to da je Iran u vezi s tom narudžbom zastupao g. Sadeghi.¹¹ Optuženi tvrdi da postoji razumna osnova za pretpostavku da g. Sadeghi raspolaže informacijama koje mogu suštinski pomoći njegovoj odbrani, "uključujući informacije iz prve ruke o ugovoru o prodaji municije kalibra 203mm bosanskim Muslimanima i pošiljkama u skladu s tim ugovorom".¹² Dana 15. marta 2011. optuženi je napisao dopis Iranu i zatražio da mu omogući da razgovara s g. Sadeghijem, ali nikada nije primio odgovor na svoj dopis.¹³

⁵ V. Poziv Islamskoj Republici Iran, 16. decembar 2010.

⁶ V. Dopis Islamske Republike Iran, 14. januar 2011.

⁷ V. Odluka po Molbi Vlade Islamske Republike Iran, 20. januar 2011.

⁸ Dopis, str. 1.

⁹ Zahtjev za izdavanje naloga *subpoena*, par. 1.

¹⁰ Zahtjev za izdavanje naloga *subpoena*, par. 4.

¹¹ Zahtjev za izdavanje naloga *subpoena*, par. 6.

¹² Zahtjev za izdavanje naloga *subpoena*, par. 14.

¹³ Zahtjev za izdavanje naloga *subpoena*, par. 8.

II. Mjerodavno pravo

5. Član 29 Statuta obavezuje države da "sarađuju s Međunarodnim sudom u istrazi i krivičnom gonjenju osoba optuženih da su počinile teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava". Ta obaveza uključuje i konkretnu dužnost da "bez nepotrebnog odgađanja udovolje svakom zahtjevu za pomoć ili nalogu koji je izdalo pretresno vijeće [za] [...] uručenje dokumenata".¹⁴ Nalozi državam za dostavu dokumenata izdaju se na osnovu pravila 54*bis* Pravilnika.

6. Strana koja traži izdavanje naloga na osnovu pravila 54*bis* mora ispuniti niz opštih uslova prije nego što se izda takav nalog, naime: (i) zahtjev za dostavu dokumenata na osnovu pravila 54*bis* treba "identificirati konkretne dokumente a ne naprosto navesti općenitu kategoriju";¹⁵ (ii) zatraženi dokumenti moraju biti "relevantni za neko pokrenuto pitanje" i "potrebni za pravično presuđivanje o toj stvari" da bi vijeće moglo izdati nalog za njihovu dostavu;¹⁶ (iii) podnosilac zahtjeva mora dokazati da je preduzeo razumne korake da država dobrovoljno dostavi zatražene informacije;¹⁷ i (iv) zahtjev ne smije biti pretjerano opterećujući za državu.¹⁸

7. Što se tiče (ii) gore, relevantnost se utvrđuje od slučaja do slučaja i o njoj Vijeće odlučuje slobodnom ocjenom.¹⁹ Da bi utvrdilo da li su dokumenti koje podnosilac zahtjeva traži relevantni, vijeća su razmotrila razne kriterijume, na primjer da li se ti dokumenti odnose na "najbitnija" ili "aktuelna" pitanja u ovom predmetu²⁰ ili se odnose na "odbranu

¹⁴ Član 29(2)(c) Statuta.

¹⁵ *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-AR108*bis*.2, Odluka po Molbi Sjedinjenih Američkih Država za preispitivanje, 12. maj 2006. (dalje u tekstu: Odluka u vezi sa SAD u predmetu *Milutinović*), par. 14-15; *Tužilac protiv Tihomira Blaškića*, predmet br. IT-95-14-AR108*bis*, Odluka po Zahtjevu Republike Hrvatske za preispitivanje odluke Raspravnog vijeća II od 18. srpnja 1997., 29. oktobar 1997. (dalje u tekstu: Odluka o preispitivanju u predmetu *Blaškić*), par. 32; *Tužilac protiv Kordića i Čerkeza*, Odluka po Zahtjevu Republike Hrvatske za ponovno razmatranje obavezujućeg naloga za dostavu dokumenata, predmet br. IT-95-14/2-AR108*bis*, 9. septembar 1999. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Kordić*), par. 38-39.

¹⁶ Pravilo 54*bis*(A)(ii) Pravilnika; Odluka o preispitivanju u predmetu *Blaškić*, par. 31, 32(ii); Odluka u predmetu *Kordić*, par. 40; Odluka u vezi sa u predmetu *Milutinović*, par. 21, 23, 25, 27.

¹⁷ Pravilo 54*bis*(A)(ii) Pravilnika; *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po izmenjenom zahtevu Sretena Lukića na osnovu pravila 54*bis* (dalje u tekstu: Odluka po zahtevu Sretena Lukića), par. 7.

¹⁸ Odluka o preispitivanju u predmetu *Blaškić*, par. 32 (iii); Odluka u predmetu *Kordić*, par. 41.

¹⁹ Odluka u predmetu *Kordić*, par. 40.

²⁰ V. npr. *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-PT, Odluka po Drugom zahtevu Dragoljuba Ojdanića za izdavanje obavezujućih naloga na osnovu pravila 54*bis*, 17. novembar 2005. (dalje u tekstu: Druga odluka u predmetu *Ojdanić*), par. 21, 25; *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, Izdvojeno i saglasno mišljenje sudije Iaina

optuženog".²¹ Što se tiče uslova nužnosti dokumenata, on obavezuje podnosioca zahtjeva da pokaže da su zatraženi materijali nužni za pravično presuđivanje po nekom pitanju na suđenju. Nije potrebno da podnosilac zahtjeva dodatno predoči dokaze o stvarnom postojanju zatraženih materijala, već se od njega jedino očekuje da uloži razumne napore pred Pretresnim vijećem da dokaže njihovo postojanje.²² Osim toga, podnosilac zahtjeva ne mora pokazati da su iscrpljene sve druge mogućnosti, već jednostavno treba dokazati da je ispunjen "jedan od sledeća dva elementa: da je primenio dužnu revnost u nastojanju da tražene materijale pribavi negde drugde, ali ih i pored toga nije mogao pribaviti; ili da informacije koje su pribavljene ili je trebalo da budu pribavljene iz drugih izvora nemaju dovoljnu dokaznu vrednost za pravično rešavanje nekog pitanja na suđenju pa stoga iziskuju izdavanje naloga na osnovu pravila 54bis."²³

8. Pravilo 54 predviđa da pretresno vijeće može izdavati naloge *subpoena* kada su oni "potrebni za vršenje istrage ili pripremu i vođenje suđenja". Nalog *subpoena* se smatra "potrebim" u smislu pravila 54 kada je dokazana legitimna forenzička svrha da se informacije pribave:

Strana koja prije ili za vrijeme suđenja podnosi molbu za izdavanje takve [...] subpoena morala bi pokazati razumnu osnovu za svoje vjerovanje da postoji velika vjerovatnost da joj potencijalni svjedok pruži informacije koje će joj bitno pomoći u izvođenju dokaza u vezi sa jasno definisanim pitanjima koja se odnose na predstojeće suđenje²⁴

9. Da bi se ispunio uslov postojanja legitimne forenzičke svrhe, može se ukazati potreba da podnosilac zahtjeva predoči informacije o određenim faktorima kao što su položaji koje je potencijalni svjedok imao u odnosu na događaje o kojima je riječ, odnose koji su eventualno postojali između svjedoka i optuženog, svaku mogućnost koju je

Bonomyja uz Odluku po zahtevu Dragoljuba Ojdanića za izdavanje obavezujućih naloga na osnovu pravila 54bis, 23. mart 2005.

²¹ V. npr. *Tužilac protiv Šešelja*, predmet br. IT-03-67-PT, Odluka po Zahtevu optuženog da Pretresno veće II izda subpoena, 3. juni 2005., str. 4; Odluka po zahtevu *Sretena Lukića*, par. 13 (v. fusnota 45).

²² Odluka u vezi sa u predmetu *Milutinović*, par. 23.

²³ Odluka u vezi sa u predmetu *Milutinović*, par. 25.

²⁴ *Tužilac protiv Halilovića*, predmet br. IT-01-48-AR73, Odluka u vezi s izdavanjem naloga subpoena, 21. juni 2004. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Halilović*), par. 6; *Tužilac protiv Krstića*, predmet br. IT-98-33-A, Odluka po Molbi da se izdaju subpoena, 1. juli 2003. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Krstić*), par. 10 (izostavljena referenca); *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-T, Odluka po Zahtevu dodeljenih branilaca da Tony Blair i Gerhard Schröder svedoče i da se s njima pre svedočenja obavli razgovor, 9. decembar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Milošević*), par. 38.

svjedok imao da bude svjedok tih događaja, te svaku izjavu koju je svjedok dao tužilaštvu i drugima u vezi s tim događajima.²⁵

10. Nadalje, pretresno vijeće može uzeti u obzir da li su informacije koje podnosilac zahtjeva nastoji pribaviti služeći se nalogom *subpoena* potrebne za iznošenje njegove teze i da li je do tih informacija moguće doći drugim sredstvima.²⁶ U tom pogledu, žalbeno vijeće je navelo da se razmatranja pretresnog vijeća moraju moraju "usredsrediti ne samo na korisnost informacija za podnosioca zahtjeva nego i na njihovu sveukupnu neophodnost kako bi se obezbijedilo da se suđenje vodi na upućen i pravičan način".²⁷ Na kraju, podnosilac zahtjeva mora pokazati da je uložio razumne napore da obezbijedi dobrovoljnu saradnju potencijalnog svjedoka i da je u tome bio neuspješan.²⁸

11. Naloga *subpoena* ne bi trebalo izdavati olako jer oni povlače upotrebu prisilnih mjera i mogu dovesti do izricanjakrivičnih sankcija.²⁹ Stoga je diskreciono ovlaštenje pretresnog vijeća da izdaje naloga *subpoena* potrebno kako se mehanizam prinude koji proizlazi iz naloga *subpoena* ne bi zloupotrijebio ili koristio kao procesna taktika.³⁰ U suštini, nalog *subpoena* bi trebalo smatrati sredstvom koje se koristi u krajnjoj nuždi.³¹

III. Diskusija

(i) Zahtjev za izdavanje obavezujućeg naloga

12. Vijeće se prisjeća "Odluke po Zahtjevu optuženog za izdavanje obavezujućeg naloga (Islamska Republika Iran)" (dalje u tekstu: Prva odluka u vezi s obavezujućim

²⁵ Odluka u predmetu *Halilović*, par. 6; Odluka u predmetu *Krstić*, par. 11; Odluka u predmetu *Milošević*, par. 40.

²⁶ Odluka u predmetu *Halilović*, par. 7; Odluka u predmetu *Krstić*, par. 10-12; *Tužilac protiv Brđanina i Talića*, predmet br. IT-99-36-AR73.9, Odluka po interlokutornoj žalbi, 11. decembar 2002. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Brđanin i Talić*), par. 48-50; Odluka u predmetu *Milošević*, par. 41.

²⁷ Odluka u predmetu *Halilović*, par. 7; Odluka u predmetu *Milošević*, par. 41; V. i Odluku u predmetu *Brđanin i Talić*, par. 46.

²⁸ *Tužilac protiv Perišića*, predmet br. IT-04-81-T; Odluka po Zahtevu tužilaštva za izdavanje naloga *subpoena ad testificandum*, 11. februar 2009., par. 7; *Tužilac protiv Simbe*, predmet br. ICTR-01-76-T, Odluka po zahtjevu tužilaštva odbrane za izdavanje naloga *subpoena* za svjedoka SHB, 7. februar 2005., par. 3.

²⁹ Odluka u predmetu *Halilović*, par. 6; Odluka u predmetu *Brđanin i Talić*, par. 31.

³⁰ Odluka u predmetu *Halilović*, par. 6, 10.

³¹ V. *Tužilac protiv Martića*, predmet br. IT-95-11-PT, Odluka po dodatnom podnesku tužilaštva u vezi sa zahtevom tužilaštva od 3. juna 2005. za izdavanje naloga *subpoena*, zavedena 16. septembra 2005. na povjerljivoj osnovi i *ex parte*, par. 12. "Takve mere [...] treba primenjivati oprezno i samo ako na raspolaganju ne stoje druge, manje nametljive mere, koje bi verovatno obezbjedile efekat koji datom merom pokušava da se postigne."

nalogom), koju je donijelo 6. juna 2010. i u kojoj je zaključilo da kategorije dokumenata koje je optuženi zatražio u svom prvom zahtjevu za izdavanje obavezujućeg naloga Iranu nisu ispunile uslove konkretnosti i relevantnosti na osnovu pravila 54bis Pravilnika.³² U pogledu konkretnosti dokumenata koje je zatražio u Zahtjevu za obavezujući nalog, optuženi je sada ograničio obim dokumenata koje je zatražio u prvom zahtjevu za izdavanje obavezujućeg naloga Iranu i naveo je konkretne dokumente.

13. Vijeće podsjeća na svoj raniji zaključak, donesen glasovima većine sudija, da je pitanje navodnog krijumčarenja oružja u Srebrenicu relevantno za predmet protiv optuženog budući da je u vezi sa stanjem svijesti optuženog u julu 1995. i na zaključak Vijeća o opštim zahtjevima za zločine protiv čovječnosti u vezi s krivičnim djelima u osnovi za koja se optuženi tereti da je odgovoran. Shodno tome, većina sudija Vijeća, uz suprotno mišljenje sudije Kwona, zaključilo je da su dokumenti koji se odnose na to pitanje potrebni za pravično odlučivanje u ovom predmetu.³³

14. Međutim, iako je moguće da se krijumčarenje oružja u Srebrenicu 1995. godine smatra relevantnim za predmet optuženog, Vijeće podsjeća na svoj raniji zaključak u Prvoj odluci u vezi s obavezujućim nalogom da je su teretni listovi za teret iz iranskog aviona koji je navodno sletio u Hrvatskoj 1992. i 1994. godine previše u vremenskom smislu udaljeni od perioda relevantnog za ovaj predmet, tj. od 1995. godine, kao i da ne sadrže pokazatelje geografske veze s teritorijom Bosne i Hercegovine (dalje u tekstu: BiH). Prema tome, ti dokumenti nisu smatrani u strogom smislu potrebnim za donošenje odluke u predmetu optuženog.³⁴ Slično tome, u ovom Zahtjevu za izdavanje obavezujućeg naloga, optuženi od Irana traži dokumente (ugovor i evidenciju o isporukama) koji se odnose na navodni sporazum između iranske vladine agencije i preprodavača oružja, koji je poslove vodio pod imenom Matimco SPRL, o prodaji i isporuci municije u Pulu, u Hrvatskoj, od decembra 1994. do aprila 1995. godine.³⁵ Ti

³² Prva odluka u vezi s izdavanjem obavezujućeg naloga, par. 20-23.

³³ V. Odluku po Zahtjevu optuženog za izdavanje obavezujućeg naloga na osnovu pravila 54bis (Savezna Republika Njemačka), 19. maj 2010. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Njemačkom), par. 20-22. Sudija Kwon je odluci priložio djelimično suprotno mišljenje od većinskog o tim pitanjima.

³⁴ Prva odluka u vezi s izdavanjem obavezujućeg naloga, par. 21.

³⁵ Zahtjev, par. 3-5.

dokumenti, ako postoje, odnosili bi se samo na prodaju municije iz Irana i njenu isporuku u Hrvatsku. Optuženi ne tvrdi da bi oni sadržali ikakve informacije o tome kako je ta municija navodno prokrijumčarena iz Hrvatske u BiH i, konkretno, u Srebrenicu. Većina sudija Vijeća je zaključila i dalje smatra da je samo potonje pitanje relevantno za predmet optuženog. Prema tome, ovi dokumenti, kao i dokumenti koje je optuženi zatražio u ranijem zahtjevu za izdavanje obavezujućeg naloga Iranu, takođe se odnose na djela koja su znatno udaljena od pitanja relevantnih za njegovu tezu i Vijeće se nije uvjerilo u to da su relevantna za pitanje da li je Srebrenica bila militarizovana u julu 1995. ili kakvo je bilo stanje svijesti optuženog u to vrijeme. Kao takvi, ti dokumenti nisu potrebni za pravično presuđivanje u predmetu optuženog. U pogledu toga Vijeće ponovo podsjeća optuženog na to da bi svoju istragu trebalo da usmjeri na pitanja koja se direktno odnose na optužbe protiv njega, a ne na pitanja koja on smatra da su potrebna za opširniji prikaz događaja u BiH i okolnim regijama, ali koja nisu zapravo značajna za optužbe protiv njega. Vijeće takođe ponavlja da opšte pitanje o tome da li su različite države bile umiješane u krijumčarenje oružja ili su bile upoznate s tim nije pitanje o kojem ono treba odlučivati ili ga treba razmatrati u ovom predmetu.³⁶

(ii) *Zahtjev za izdavanje naloga subpoena*

15. Nakon što je zaključio da dokumenti zatraženi Zahtjevom za izdavanje obavezujućeg naloga ne ispunjavaju kriterijume relevantnosti i nužnosti na osnovu pravila 54bis, Vijeće će razmotriti Zahtjev za izdavanje naloga *subpoena* i neće izdati poziv Iranu da na njega odgovori.

16. Vijeće ponavlja da će nalog *subpoena* izdati samo ako bude smatralo da su tražene informacije potrebne i da će suštinski pomoći podnosiocu zahtjeva, te ako do tih informacija nije moguće doći ni na koji drugi način. Informacije koje se žele dobiti putem razgovora s g. Sadeghijem tiču se istog pitanja kao i dokumenti zatraženi Zahtjevom za izdavanje obavezujućeg naloga. Optuženi tvrdi da će putem razgovora s g. Sadeghijem moći usmjeriti Iran u traženju dokumenata ili da će informacije koje dobije putem razgovora iskoristiti kao osnov za pismenu izjavu koju namjerava ponuditi kao dokaz na

³⁶ Prva odluka u vezi s izdavanjem obavezujućeg naloga, par. 20.

osnovu pravila 92ter ili pravila 92bis Pravilnika.³⁷ Nakon što je utvrdilo da gorenavedeni dokumenti zatraženi u Zahtjevu za izdavanje obavezujućeg naloga ne ispunjavaju kriterijume relevantnosti i nužnosti iz pravila 54bis, Vijeće smatra da informacije do kojih se želi doći putem naloga *subpoena* nisu potrebne i da neće suštinski pomoći optuženom u odnosu na pitanja relevantna za njegovu tezu.

IV. Dispozitiv

17. Iz gorenavedenih razloga, Vijeće, na osnovu člana 29 Statuta i pravila 54 i 54bis Pravilnika, ovim **ODBIJA** Zahtjev za izdavanje obavezujućeg naloga i Zahtjev za izdavanje naloga *subpoena*.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavna verzija na engleskom jeziku.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 10. maja 2011.
U Haagu
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

³⁷ Zahtjev za izdavanje naloga *subpoena*, par. 15